láno bylo tím, že ona snažila se žalovaného násilím z bytu odstraniti.

(Rozh. z 3. ledna 1906, č. 20.307.) *J. B.*

Ustanovení §. 506. ob. z. obč. neplatí o změnách v domácnosti, jakou jest vyšším stářím podmíněná potřeba přijetí výpomocné síly.

Výměnkáři vzali k sobě do výměnkářského příbytku svou ovdovělou a v nouzi upadlou bezdětnou dceru. Hospodář nechtěl toho připustiti, pročež výměnkáři podali naň žalobu na ochranu svého výměnkářského práva, navrhujíce, aby bylo uznáno, že svou dceru ve výměnkářském příbytku podržeti mohou.

Všechny stolice jim právo to přiznaly.

Důvody II. stolice:

Nejedná se ve sporu tomto, jak odvolatelé mylně za to mají, o právní otázku, zdali může výměnkář při užívání práva služebnosti bytu říditi se potřebou c e l é své rodiny, neboť na základě jasného znění §§ 521. a 504. ob. z. obč. shodují se theorie i praxe v tom, že služebnost bytu obmezuje se jen na potřebu dotyčného oprávněného.

Přijde však na to, c o všechno pod pojem této potřeby spadá. Rozsahu vlastního upotřebení bytu § 521. ob. z. obč. nikterak neobmezuje a dlužno tudíž k těmto potřebám počítati nejen potřeby fysické, ku př. obsluhu, nýbrž i potřeby ethické, jako zejména konání povinností lásky oproti pokrevným příbuzným.

Žalobcové tvrdí, že potřebují pomoci při práci domácí a polní ano i obsluhy a tvrzení toto vzhledem na vysoké stáří žalobců ani předloženým vysvědčením obecního představenstva, dle kterého prý žalobcové ošetřování nepotřebují, an on ještě zedničí a ona též úplně zdráva jest, vyvráceno není. Byť tato potřeba výpomoci a obsluhy dosud ještě nebyla snad nutnou, jest přirozeno a proto nepochybno, že den ode dne bude nalehavější, a proto nesmí se žalobcům odnímati možnost, aby již teď uchopili se příležitosti, aby vhodnou, levnou a při tom z rodinných důvodů nejvítanější výpomoc a obsluhu si zabezpečili (§ 505. ob. z. obč.).

Žaloba uvádí dále, že dcera žalobců, ovdověvši a nemajíc vlastního výdělku, není s to, aby sama v cizině se uživila.

Byť snad tato tvrzená nemožnost výživy mimo domácnost rodičů nebyla naprosto nepochybnou, nelze přece po žalobcích žádati, aby své osamocené a v tíseň upadlé dceři přístřeší odepřeli a tím vlastní svou starost o její existenci si zvýšili a dokonce na sebe

po případě uvalili výlohu s opatřením jiného bytu pro ni (§ 139. ob. z. obč.). Rodinný život, jeho zákonné i čistě lidské povinnosti platí i pro výměnkáře a patří i k jeho »potřebě«. Nebude přec nikdo upírati výměnkáři právo, aby ve svém výměnkářském bytu přijímal návštěvy svých příbuzných a to i na dobu delší, aby je vzal k sobě ku př. v pádu jich onemocnění a pod., byť to byli třebas i příbuzní již zletilí, kteří se před tím již samostatně živili. Nesmí se jemu tudíž ani upírati právo, aby vzal k sobě dítě, nalezající se v nouzi a bez přístřeší. To tím méně za okolností takových, jaké jsou v případě tomto, kde výměnkáři mají byt úplně odloučený, tak že majitelům sloužícího statku (žalovaným) spolubydlení dcery výměnkářů v příbytku jejich pražádné obtíže nezpůsobí, tudíž o nějakém rozšiřování služebnosti na jich úkor řeči býti nemůže (§ 484. ob. z. obč.).

Důvody III. stolice:

O § 503., č. 4. c. ř. s. opírající se revise není odůvodněna.

Ku výměnku žalujících náleží též požívání pozemku a náleží k němu dále oprávnění, jež žalobcům vlastní hospodaření na pozemcích jakož i držení dobytka umožňují.

Když pak i 65letý prvžalující ještě co zedník pracuje a 58letá spolužalobkyně není churava, tož přece správným jest náhled soudu odvolacího, že žalobci následkem stáří svého potřebují výpomoc v hospodářství.

Výpomoc taká nemohla by jim od osob, které by mimo dům bydlely, v dostatečné míře poskytnuta býti.

Dlužno však soudu odvolacímu přisvědčiti též v tom, že lidé ve stáří žalobců, i když nejsou churaví, jakéhosi ošetřování třeba mají.

Co se týče §. 506. ob. z. obč. dlužno podotknouti, že podle tohoto zákonitého ustanovení toliko napotomní změny ve stavu neb živnosti oprávněného tomuto neposkytují žádného nároku na rozsáhlejší užívání.

To neplatí tudíž o změnách v domácnosti jakou jest vyšším stářím podmíněná potřeba přijetí výpomocné síly.

(Rozh. z 12. prosince 1905, č. 17.376.) *J. B.*

Poškození bytu (vůbec každé věci najaté), která jsou nevyhnutelně spojena s řádným jeho užíváním po delší čas, spraviž na své útraty pronajímatel.

A. měl od B. najatý byt, sestávající ze světnice a kuchyně, jehož používal též za dílnu. Když po dvou letech se vystěhoval,